

14 NOVEMBER 2010 – DRIEENDERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

De wereld is een brug

OP DE MOSKEE VAN FATHEPUR Sikri in India, ten zuiden van Delhi, staat een inscriptie van 1601: „Jezus – Hem zij vrede – heeft gezegd: ‘De wereld is een brug. Ga erover. Maar bouw er je huis niet op.’”

Dat is de sfeer van de laatste zondagen voor de advent: een beetje zwaarmoedig. Wanneer Lucas zijn evangelie schrijft, heeft hij het puin van de tempel van Jeruzalem gezien. Stel je voor: de kathedraal van Sint-Goedele in Brussel platgebrand. Dat is er gebeurd met de tempel in het jaar 70. Lucas herinnert zich woorden van Jezus, veertig jaar eerder: „Van dit prachtige gebouw zal niets overblijven dan een Klaagmuur.” De leerlingen vroegen: „Wanneer zal dit gebeuren? Waarom toch? Ons godsdienstige centrum kwijt?” Jezus verbreedt hun klacht van de tempel naar de hele wereld: „Er zal verwarring zijn en alle soorten messiassen zullen zeggen: ‘Ik ben het! Volg mij!’” Oorlog en heksenjacht. Ontrouw en geloofsafval. Zei de profeet Maleachi veel vroeger niet: „Er komt een dag, die brandt als een oven, als stoppelvelden in vuur” (eerste lezing)? De traditiedraad is gebroken. De schat, die voor jullie, ouders en grootouders, zo belangrijk is, wordt niet langer doorgegeven. Er zal verraad zijn in je familie en haat „omwille van Mijn Naam”. Jullie zullen moeten kiezen. Gelovig zijn wordt een doelbewuste keuze in een samenleving die jullie belachelijk maakt. De wereld – met al haar mogelijkheden – is slechts een brug. Ga erover. Bouw er je huis niet op. Zijn we nu in het jaar 70 of in 2010?

Het is zo gegaan in de jaren 70. Het einde van de Pax Romana. De joden verspreid, in diaspora. Een van de laatste groepen gelovigen is gecolloqueerd op de berg Massada, omsingeld. Ze sterven er om hun geloof. Het is meermaals gebeurd in de voorbije eeuwen. Het gebeurt vandaag nog, op verscheidene plaatsen.

Lucas schrijft een speels evangelie, een *eu-angelion*, een blijde boodschap, en nu naar het einde toe zo'n verschrikking? Lucas kent het vervolg van de profetie van Maleachi: „Daarna komt er een nieuwe morgen. De zon van de gerechtigheid zal opgaan, en met haar vleugels brengt zij genezing.” Maar nu zit hij op de ruïnes van de kathedraal en hij herinnert zich nog andere woorden van Jezus: „Blijf op je hoede.” Je zekerheden zullen wankelen. De tempels, waarvan jullie meenden dat God er exclusief onder-jullie woonde, zijn verloren. En God zelf, van Wie we meenden dat Hij exclusief voor-ons was, is verdwenen. „Vlucht dan niet”, zegt Jezus. Kruip niet in een getto. „Laat je niet uit het veld slaan. Neem je geloof in handen. Kies en getuig van je keuze. Je moet je getuigenis niet voorbereiden. Ik zal je taal en wijsheid geven. Als je trouw blijft aan je Roeping – of opnieuw trouw wordt –, zul je Leven krijgen en geen haar op je hoofd wordt gekrenkt.”

Er komt dan een nieuwe tempel bij de Klaagmuur. Het is geen gebouw meer, geen ingenieuze hiërarchische constructie, maar een Mens, dé Mens. Jezus wordt de nieuwe Tempel. Wij wonen in Hem en Hij woont in ons en in alle weerloze leven. Alles van waarde is weerloos, dichte Lucebert. En wat weerloos is, is van waarde. Dan herkennen we Jezus in wie zwak is, arm, ziek, onbeschermd, beperkt en op de vlucht. De nieuwe tempels zijn gastvrije huizen en gastvrije mensen. En de Kerk is een brug naar hen.

Lucas wandelt tussen de brokstukken marmer. Als hij later zijn tweede boek zal schrijven, de Handelingen van de Apostelen, zal hij vertellen over mensen, die hun kasbons op tafel leggen en delen met hun Congolese burens. Ze geven de logeerkamer aan een gezin illegalen. En hoe de 15 procent mensen onder de Europese armoedegrens in België er op korte tijd 14 procent zijn geworden. En hoe ze samenkomen om te bidden „in een of ander huis in de rij”. Er zit een jongen bij met het syndroom van Down, in die nieuwe tempel.

Zo vier ik op woensdagavond eucharistie met een twaalfstal mensen in een te grote kerk. Een kleine groep: „Wij zijn hier, plaatsvervangend, voor de tienduizend van de parochie, voor al wie niet meer kan, niet meer durft, niet meer wil bidden.” En we dromen en werken aan een wereld én aan een Kerk als een brug.

EERSTE LEZING

MALEACHI 3, 19-20a

„Zie: de dag gaat komen, de dag die als een oven brandt. Al de hoogmoedigen, al wie boosheid bedrijft, zij allen worden stoppels, in brand gezet door de dag die gaat komen – zo spreekt de Heer van de hemelmachten – zodat hij van hen geen wordt, geen halm meer overlaat. Maar voor u, die mijn Naam vreest, gaat de zon van de gerechtigheid op, en met haar vleugels brengt zij genezing.” Zo spreekt de Heer van de hemelmachten.

TWEDE LEZING

TWEDE BRIEF

AAN DE TESSALONICENZEN 3, 7-12

Broeders en zusters,

Hoe gij ons moet navolgen is u bekend; wij hebben bij u geen werk geschuwd en niemands brood gegeten zonder te betalen. Dag en nacht hebben wij gearbeid met veel inspanning en moeite, om niemand van u tot last te zijn. Niet dat wij er geen recht toe hebben, maar wij wilden een voorbeeld geven ter navolging.

Ook toen wij bij u waren, hielden wij u telkens deze regel voor: als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten. Wij hebben namelijk gehoord dat sommigen bij u werkloos rondhangen en alle moeite schuwen, maar wel zich met alles bemoeien. In de naam van de Heer Jezus Christus gebieden en vermanen wij zulke mensen dat zij regelmatig moeten werken en hun eigen kost verdienen.

EVANGELIE

LUCAS 21, 5-19

In die tijd merkten sommigen op hoe de tempel daar prijkte met zijn fraaie stenen en wijgeschenken. Toen zei Jezus: „Wat ge daar ziet: er zal een tijd komen dat er geen steen op de andere gelaten zal worden: alles zal verwoest worden.”

Ze vroegen Hem nu: „Meester, wanneer zal dat dan gebeuren?”

Maar Hij zei: „Weest op uw hoede dat gij niet in dwaling gebracht wordt. Want velen zullen optreden in mijn Naam en zij zullen zeggen: ‘Ik ben het’, en: ‘Het ogenblik is nabij’. Loopt niet achter hen aan. En wanneer gij hoort van oorlogen en onlusten, laat u dan niet uit het veld slaan. Dat alles moet wel eerst gebeuren, maar het einde volgt niet terstond.”

Toen sprak Hij tot hen: „Er zal strijd zijn van volk tegen volk en van koninkrijk tegen koninkrijk; er zullen hevige aardbevingen zijn, en hongersnood en pest, nu hier, dan daar; schrikwekkende dingen en aan de hemel geweldige tekenen. Maar nog vóór dit alles geschiedt, zullen zij u vastgrijpen en vervolgen; zij zullen u overleveren aan de synagogen en gevangen zetten, u voor koningen en stadhouders voeren omwille van mijn Naam. Het zal voor u uitlopen op het geven van getuigenis. Welnu, prent het u in dat gij dan uw verdediging niet moet voorbereiden. Want Ik zal u een taal en een wijsheid geven die geen van uw tegenstanders zal kunnen weerstaan of weerspreken. Ge zult zelfs door ouders en broers, door bloedverwanten en vrienden overgeleverd worden en sommigen van u zullen ze ter dood doen brengen. Ge zult een voorwerp van haat zijn voor allen omwille van mijn Naam: geen haar van uw hoofd zal verloren gaan. Door standvastig te zijn zult ge uw leven winnen.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net